

תְּרִיסַר אַנּוּן (וּתְרִין עֲלָיִן עֲלֵיהוּ אַרְבַּע סְרֵי אַנּוּן).

וְכִדִּין אֶתְחַזִּיאַת נִשְׁמַתָּא בְּהַאי עֲלָמָא. דְּאִיהִי אֶתְיָא מִחֻמְשׁ שָׁנִים
דְּאַנּוּן ת"ק פְּרִסֵי דְּאִילָנָא דְּחַיִּי. וְשִׁבְעִים שָׁנָה דָּא אִיהוּ הַהוּא אִילָנָא
מִמֶּשׁ דְּאִיהוּ שְׁבִיעָאָה לְדַרְגִּין וְשִׁבְעִין שָׁנָה אֶתְקַרֵּי. כְּדִין נִפְקַת
מֵהַהוּא זֹהֲמָא דְּנַחֵשׁ וְעֹאֲלַת בְּפוּלְחָנָא קְדִישָׁא הָדָא הוּא דְּכִתִּיב
בְּצִאתוֹ מִחֶרֶן (יְמֵי ע' שָׁנָה לֹא סְפוּרוֹת חַיִּים מִהַהוּא אַרְבַּע סְרֵי) מֵהַהוּא רוּגְזָא
וְתוּקְפָא דְּהַהוּא (שָׁטָן) נָחֵשׁ דְּהוּהוּ אֶסְטִי לִיהַ עַד הַשְּׁתָּא לְגוּפָא וְשִׁלְטָא
עֲלוּי.

בְּאִילָנָא שִׁלְטָא עֲרָלָה תַּלְתַּת שָׁנִין. בְּבַר נֶשׁ תַּלְתַּת סְרֵי שָׁנִין דְּאַקְרוּן
שָׁנֵי עֲרָלָה, כִּיּוֹן דְּאַעֲבְרוּ עַל גּוּפָא אַנּוּן שָׁנִין וְאַתְעַבְרַת (ד"א
וְאַתְעַרַת) נִשְׁמַתָּא לְמַפְלַח פּוּלְחָנָא קְדִישָׁא, פְּקִידַת לְגוּפָא לְרַעוּתָא
טְבָא, לְכַפּוּף לְהַהוּא נָחֵשׁ דְּהָא לֹא יְכִיל לְשִׁלְטָאָה כְּמָה דְּהוּי, דְּכִתִּיב
וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתוֹ וְגו' (אַבְרָם דָּא י' אֶת שְׂרֵי דָא ה'. י' דָּא נִשְׁמַתָּא
לְנִשְׁמַתָּא וְהוּא זָכַר. ה' דָּא נִשְׁמַתָּא נּוֹקְבָא). דָּא גּוּפָא, דְּאִיהִי לְגִבֵּי נִשְׁמַתָּא
כְּנוֹקְבָא לְגִבֵּי דְּכוּרָא. וְאַתְ לׁוּט בֶּן אַחִיו דָּא (נִצְר הַרֵע) נָחֵשׁ דְּלֹא אַעֲדִי
כָּל כְּף מִן גּוּפָא, בְּגִין דְּדִבְקוּתָא דְּגוּפָא לֹא אַעֲדִיו כָּל כְּף (וּמְנָא הַהוּא)

לשון הקודש

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים שְׁנוֹקְרָאִים שָׁנֵי עֲרָלָה.
כִּיּוֹן שְׁעֲבְרוּ עַל הַגּוּף אוֹתָן הַשָּׁנִים
וְהַתְעַבְרָה וד"א וְהַתְעוּרְרָהוּ הַנְּשֻׁמָּה לְעַבְד
אֶת עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ, הִיא מְצוּהָ אֶת הַגּוּף
לְרַצּוֹן טוֹב, לְהַכְנִיעַ אֶת אוֹתוֹ הַנְּחֻשׁ
שֶׁהֵנָּה לֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט כְּמוֹ שֶׁהִיָּה,
שְׁכַתּוּב וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שְׂרֵי אֲשֶׁתוֹ וְגו'
וַאֲבָרָם זוּ י'. אֶת שְׂרֵי זוּ ה'. י' זוּ הַנְּשֻׁמָּה לְנִשְׁמָה,
וְהוּא זָכַר. ה' זוּ הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל הַנְּקֻבָּה. זֶה הַגּוּף,
שֶׁהוּא אֲצֵל הַנְּשֻׁמָּה כְּמוֹ נְקֻבָּה אֲצֵל
הַזָּכָר. וְאַתְ לׁוּט בֶּן אַחִיו – זֶה נִצְר הַרֵעוּ
הַנְּחֻשׁ שֶׁלֹּא זָו כָּל כְּף מִן הַגּוּף, מִשּׁוּם
הַדְּבֻקוּת שֶׁל הַגּוּף לֹא כָּל כְּף זָוִים וְהַזָּמֵן
הַהוּא מְמַנּוּ. אֲבָל הַתְעוּרְרוּת הַנְּשֻׁמָּה

וְשִׁבְעִים שָׁנָה. שִׁבְעַתְּוָה חֲמִשָּׁה הֵם שָׁנִים עֶשֶׂר
וְשָׁנֵי עֲלִיוֹנִים עֲלֵיהֶם – אַרְבַּעַת עֶשֶׂר הֵם.
וְאִזּוּ נִרְאִית הַנְּשֻׁמָּה בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהִיא
בְּאֵה מִחֻמְשׁ שָׁנִים שֶׁהֵם ת"ק פְּרִסוֹת שֶׁל
עֵץ הַחַיִּים. וְשִׁבְעִים שָׁנָה – זֶהוּ אוֹתוֹ אִילָן
מִמֶּשׁ, שֶׁהוּא שְׁבִיעֵי לְדַרְגּוֹת וְנִקְרָא
שִׁבְעִים שָׁנָה. אִזּוּ יוֹצֵאת מֵאוֹתָהּ זִהְמַת
הַנְּחֻשׁ, וְנִכְנַסַת לְעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה. זֶהוּ
שְׁכַתּוּב בְּצִאתוֹ מִחֶרֶן וַיְמֵי שִׁבְעִים שָׁנָה לֹא
סְפוּרוֹת חַיִּים מֵאוֹתָם אַרְבַּע עֶשְׂרֵהוּ מֵאוֹתוֹ הַרְגִּזוּ
וְהַתְקַף שֶׁל נְהַשְׁטָן הַהוּא הַנְּחֻשׁ שֶׁהִיָּה
מִסִּית אוֹתוֹ עַד עֲבִשׁוּ אֶת הַגּוּף וְשִׁלְטָא
עֲלוּי.

בְּאִילָן שׁוּלְטַת עֲרָלָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים. בְּאֲדָם

מִנִּיה, אֲבָל אֶתְעַרוּתָא דְנִשְׁמָתָא אֶלְקִי לִיה תְּדִיר וְאֶתְרִי בִיה וְאוֹכַח לִיה וְכַפִּיף לִיה עַל כְּרַחֲיָה וְלֹא יִכִּיל לְשַׁלְטָאָה.

וְאֵת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ אֵלֵין עׁוֹבְדִין טְבִין דְעַבִּיד בַּר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא בְּאֶתְעַרוּתָא דְנִשְׁמָתָא. וְאֵת הַנְּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן, הֵהוּא נֶפֶשׁ דְּהוּת בְּקִדְמִיתָא בְּדִבְקוּתָא בְּחִבְרוּתָא דְהֵיִא עָרְלָה בְּהַדִּי גּוּפָא וְאֶתְקִין לָהּ לְבַתָּר, דְּהָא לְבַתָּר דְּתַלְיִסַר שְׁנִין וְלַעֲיִלָא דְנִשְׁמָתָא אֶתְעַרַת לְאֶתְקִנָא לְגּוּפָא, תְּרוּוִייהוּ מִתְקַנִּין לְהֵהוּא נֶפֶשׁ דְּמִשְׁתַּתְּפָא בְּתוֹקְפָא דְנֶחֱשׁ וְתַאוּבְתִיָּה בִישָׂא הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאֵת הַנְּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן. וְעַם כָּל דָּא נִשְׁמָתָא אֶתְקִיפַת בִּיה בְּהֵהוּא נֶחֱשׁ לְתַבְרָא לִיה בְּתוֹקְפָא בְּשַׁעֲבּוּדָא דְתִשׁוּבָה (נ"א בְּשַׁעֲבּוּדָא דְאוּרִייתָא, וְאִמְשִׁיד לִיה לְגַבִּי בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת בְּגִין דְלֹא יִתְגַבֵּר עַל רוּחָא כְּבַדְקִדְמִיתָא) הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיַּעֲבֹר (עַד כַּאן סִתְרִי תוֹרָה).

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר וְאֶעֱשֶׂךָ לְגֹי גְדוֹל מִסְטָרָא דִימִינָא.

וְאֶבְרַכְךָ מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא וְאֶגְדְּלָהּ שְׂמֶךְ מִסְטָרָא דְאִמְצַעִיתָא. וְהִיא בְּרַכָּה מִסְטָרָא דְאַרְעָא

לשון הקודש

אוֹתָהּ הַנְּפֶשׁ שְׁמִשְׁתַּתְּפַת עִם חֶזֶק הַנְּחֹשׁ וְתִשׁוּקְתוֹ הִרְעָה. זְהוּ שְׂכַתּוּב וְאֵת הַנְּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן. וְעַם כָּל זֶה הַנְּשָׂמָה מִתְנַבְּרַת בְּאוֹתוֹ הַנְּחֹשׁ לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ בְּחֶזֶק בְּשַׁעֲבּוּד שֶׁל תִּשׁוּבָה וְנִיָּא בְּשַׁעֲבּוּד שֶׁל תוֹרָה, וּמוֹשֵׁף אוֹתוֹ לְבְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת כְּדִי שְׁלֵא יִתְגַבֵּר עַל הַרוּחַ כְּבַרְאִשׁוּנְהוּ. זְהוּ שְׂכַתּוּב וַיַּעֲבֹר. (ע"כ סִתְרִי תוֹרָה).

רְבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, וְאֶעֱשֶׂךָ לְגֹי גְדוֹל – מִצַּד הַיְמִינִי. וְאֶבְרַכְךָ – מִצַּד הַשְּׂמַאל. וְאֶגְדְּלָהּ שְׂמֶךְ – מִצַּד הָאִמְצַע. וְהִיא בְּרַכָּה – מִצַּד שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. הִנֵּה כַּאֲנִי

תָּמִיד מְלַקֵּה אוֹתוֹ וּמִתְרָה בּוֹ וּמוֹכִיחָה אוֹתוֹ וּמְכַנְיַעָה אוֹתוֹ בְּעַל כְּרַחוּ, וְלֹא יִכֹּל לְשַׁלֵּם.

וְאֵת כָּל רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ – אֵלוֹ הַמַּעֲשִׂים הַטּוֹבִים שְׁעוֹשֵׂה אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּהַתְעוֹרְרוֹת שֶׁל הַנְּשָׂמָה. וְאֵת הַנְּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחֶרֶן – אוֹתָהּ הַנְּפֶשׁ שְׁהִיתָה בְּרַאִשׁוּנָה בְּדִבְקוּת בְּחִבְרוּת שֶׁל הָעָרְלָה הַהִיא עִם הַגּוּף וְתַנְּן אוֹתָהּ לְאַחַר מִבּוֹן, שְׁהִירִי אַחַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנִים וּמַעְלָה, בְּשִׁהְיַתָּה מִתְעוֹרְרַת לְתַנְּן אֵת הַגּוּף, שְׁנִיחָהּ מִתְקַנִּים אֵת

דִּישְׂרָאֵל. הָא הָכָא כְּרִסְיָא דְאַרְבַּע סְמִינִין דְּכִלְהוּ
 כְּלִילָן בֵּיהּ בְּאַבְרָהָם, מִפְּאֵן וְהִלָּאָה בְּרָכּוֹת לְאַחֲרֵינִי
 דְּמִתְּזִינִי מִהָכָא דְכְּתִיב וְאַבְרָכָה מְבָרְכִידְּךָ (דף עח ע"ב)
 וּמִקְלָלְךָ אֲאֹר וְנִבְרַכּוּ בְךָ כָּל מְשֻׁפְחוֹת הָאָדָמָה.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה יְתִיב קָמִיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, וְהָיִי
 עִמִּיהּ רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חֲזַקְיָה. אָמַר
 לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי, הָאִי דְכְּתִיב לְךָ לְךָ
 מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלְדֹתְךָ, בֵּינּוֹן דְּכִלְהוּ נָפְקוּ לְמַחֲדָּ, אַמְאִי לָא
 אֲתַמַּר לִיהּ דְּכִלְהוּ יִפְקוֹן. דְּהָא אַף עַל גַּב דְּתֵרַח הָוָה
 פְּלַח לְעִבּוּדָה זָרָה. בֵּינּוֹן דְּאֲתַעַר בְּאַתְעָרוּתָא טַב לְמִיפְק
 בְּהִדְיָה דְאַבְרָהָם, וְחֲמִינֵן דְּקִדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא אֲתַרְעִי
 בְּתִיּוּבְתָא דְחֲתִיבָא וּשְׂרָא לְמִיפְק אַמְאִי לָא כְּתִיב לְכוּ
 לָכֶם, אַמְאִי לְאַבְרָהָם בְּלַחֲדוּי לְךָ לְךָ.

לשון הקודש

וממולדתך, בין שכלם יצאו ללכת, למה
 לא נאמר לו שכלם יצאו? שהרי אף על
 גב שתרח היה עובד לעבודה זרה, בין
 שהתעורר בהתעוררות טובה לצאת עם
 אברהם, וראינו שהקדוש ברוך הוא
 מרצה מתשובת הרשעים, והתחיל
 לצאת, למה לא כתוב לכו לכם? למה
 לאברהם לבדו לך לך?

כפא של ארבעה עמודים שכלם כלולים
 באברהם. מפאן והלאה ברכות לאחרים
 שזוזנים מפאן, שכתוב ואברהם
 מברכך. ומקללך אאר ונברכו בך כל
 משפחות האדמה.

רבי אלעזר היה יושב לפני רבי שמעון
 אבוי, והיה עמו רבי יהודה ורבי יצחק
 ורבי חזקיה. אמר לו רבי אלעזר לרבי
 שמעון אבוי, זה שכתוב לך לך מארצך

אָמַר לִיְהוָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִי תִימָא דְתַרְחַ כִּד נָפֵק מֵאוּר
 כְּשָׂדִים בְּגִין לְאַתְדָּרָא בְּתַשׁוּבָה הָזָה, לָאוּ הָכִי.
 אֲלֵא כִּד נָפֵק לְאַשְׁתַּזְבָּא נָפֵק, דְּהוּוּ כְּלָהוּ בְּנֵי אַרְעִיָּה
 בְּעָאן לְמִקְטִלִּיהּ. בִּינֵן דְּחִזּוּ דְאַשְׁתַּזְיִב אַבְרָהָם הוּוּ אָמְרֵי
 לִיָּה לְתַרְחַ, אַנְתָּהּ הוּא דְהוּוּיִת מְטַעֵי לָן בְּאַלִּין פְּסִילִין, וּמְגוּ
 דְּחֵלָא דְלָהוּן נָפֵק תַּרְחַ, בִּינֵן דְּמָטָא לְחָרְוֹן לָא נָפֵק מִתְמָן
 לְבַתָּר, דְּכַתִּיב וַיִּלְךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְיָ וַיִּלְךְ אִתּוֹ
 לוֹט, וְאִילוּ תַרְחַ לָא כְּתִיב (בֵּית וַיִּלְךְ, אֲלֵא וַיִּצְא).

פָּתַח וְאָמַר (איוב לח) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם וּזְרוּעַ רָמָה
 תִּשְׁבֵּר. הָאִי קָרָא אוֹקְמוּתָהּ, אֲבָל וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים
 אֹרֶם, דָּא נְמָרוד וּבְנֵי דְרִיָּה דְנָפֵק אַבְרָהָם מִנִּיָּהוּ דְהָזָה
 אֹרֶם. וּזְרוּעַ רָמָה תִּשְׁבֵּר, דָּא נְמָרוד.

דְּבַר אַחַר וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם, דָּא תַרְחַ וּבְנֵי בֵיתִיהּ.
אֹרֶם, דָּא אַבְרָהָם. הָאוּר לָא כְּתִיב אֲלֵא אֹרֶם

לשון הקודש

כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה' וַיִּלְךְ אִתּוֹ לוֹט. וְאִילוּ
 תַרְחַ לָא כְּתוּב וְכוּ וַיִּלְךְ, אֲלֵא וַיִּצְא.

פָּתַח וְאָמַר, (איוב לח) וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם
 וּזְרוּעַ רָמָה תִּשְׁבֵּר. הַפְּסוּק הַזֶּה הַקִּימוּהוּ,
 אֲבָל וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם – זֶה נְמָרוד
 וּבְנֵי דוּרוּ שִׁינְצָא אַבְרָהָם מֵהֶם, שְׁהִיָּה
 אֹרֶם. וּזְרוּעַ רָמָה תִּשְׁבֵּר – זֶה נְמָרוד.

דְּבַר אַחַר וַיִּמְנַע מִרְשָׁעִים אֹרֶם – זֶה
 תַרְחַ וּבְנֵי בֵיתוֹ. אֹרֶם – זֶה אַבְרָהָם. לָא

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן, אִם תֵּאמַר שְׁתַּרְחַ,
 כְּשִׁינְצָא מֵאוּר כְּשָׂדִים, זֶה הִיָּה כְּדֵי לְחַזֵּר
 בְּתַשׁוּבָה – לָא כְּדִ! אֲלֵא כְּשִׁינְצָא, יִצְא
 לְהַנְצִיל, שְׂכַל בְּנֵי אַרְעוֹ רְצוּ לְהַרְגֵי אֹתוֹ.
 בִּינֵן שְׂרָאוּ שִׁנְצָל אַבְרָהָם, הִיָּו אֹמְרִים
 לְתַרְחַ: אַתָּה הוּא שְׁהִיָּית מְטַעֵה אֹתוֹ
 בְּפְסִילִים הַלְלוּ. וּמִתּוֹךְ הַהִפְחָדָה שְׁלָהֶם
 יִצְא תַרְחַ. בִּינֵן שְׁהִיָּיעַ לְחָרְוֹן, לָא יִצְא
 מִשָּׁם אַחַר כְּדִ, שְׁפַתּוֹב וַיִּלְךְ אַבְרָם

דְּהוּה עֲמִהוֹן. וּזְרוּעַ רַמָּה תִּשָּׁבֵר, דָּא נְמַרְוּד דְּהוּה מְטַעֵי
אֲבִתְרִיהַּ כָּל בְּנֵי עֲלָמָא, וּבְגִין כֶּךָ כְּתִיב לָךְ לָךְ. בְּגִין
לְאִנְהָרָא לָךְ וּלְכָל אַנְוִין דִּיפְקִין מִינְךָ מִכָּאן וּלְהִלָּאָה.

תְּנוּ פִתְחָא וְאָמְרוּ, (איוב לו) וְעֵתָה לֹא רָאוּ אֹזֶר בְּהִיר הוּא
בְּשִׁחְקִים וְרוּחַ עֲבָרָה וַתִּטְהַרְם. וְעֵתָה לֹא רָאוּ אֹזֶר,
אִימַתִּי, בְּשַׁעֲתָא דְאָמַר קִדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא לְאִבְרָהִם לָךְ
לָךְ מֵאַרְצֶךָ וּמִמּוֹלְדֶתְךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ. בְּהִיר הוּא
בְּשִׁחְקִים. דְּבַעַא קִדְשָׁא בְּרִידְךָ הוּא לְאִדְבָקָא לִיה
לְאִבְרָהִם בְּהוּא אֹזֶר דִּלְעִילָא וּלְאִנְהָרָא תַמָּן. וְרוּחַ
עֲבָרָה וַתִּטְהַרְם. דְּהָא לְבַתָּר תָּבוּ בְּתִיבְתָא תַרַח וְכָל בְּנֵי
בֵיתִיהָ (נ"א וְכָל בְּנֵי מֵאֲתִיחָ). בְּנֵי בֵיתִיהָ (נ"א בְּנֵי מֵאֲתִיחָ) דְכְּתִיב וְאֵת
הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן. תַרַח, דְכְּתִיב וְאֵתָה תִבְנֵא אֶל
אֲבוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְגו'.

לשון הקודש

כְּתוּב הָאֹזֶר אֵלֶּא אֹזְרָם, שְׁהִיָּה עֲמָהִם. וּזְרוּעַ רַמָּה תִּשָּׁבֵר – זֶה נְמַרְוּד, שְׁהִיָּה מְטַעֵה אַחֲרֵיוּ אֵת כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב לָךְ לָךְ, כְּדֵי לְהַאֲרִיךְ לָךְ וּלְכָל אוֹתָם שְׂנֵי־אֵינוּ מִכָּאן וְהִלָּאָה.

עוּד פִּתְחָא וְאָמְרוּ, (שם לו) וְעֵתָה לֹא רָאוּ אֹזֶר בְּהִיר הוּא בְּשִׁחְקִים וְרוּחַ עֲבָרָה וַתִּטְהַרְם. וְעֵתָה לֹא רָאוּ אֹזֶר – מַתִּי? בְּשַׁעֲתָא שְׁאָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרִידְךָ הוּא לְאִבְרָהִם לָךְ לָךְ מֵאַרְצֶךָ וּמִמּוֹלְדֶתְךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ. בְּהִיר הוּא בְּשִׁחְקִים – שְׂרַצָּה הַקְּדוּשׁ בְּרִידְךָ הוּא לְהַדְבִּיק אֵת אֲבְרָהִם בְּאֹזֶר הַהוּא שְׁלֹמֵעֵלָה וּלְהַאֲרִיךְ שָׁם. וְרוּחַ עֲבָרָה וַתִּטְהַרְם – שְׁהִירֵי אַחֵר כֶּךָ שָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה תַרַח וְכָל בְּנֵי בֵיתוֹ וְנ"א וְכָל בְּנֵי עִירוֹ. בְּנֵי בֵיתוֹ וְנ"א בְּנֵי עִירוֹ, שְׁכֵתוּב וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן. תַרַח, שְׁכֵתוּב וְאֵתָה תִבְנֵא אֶל אֲבוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם וְגו'.

וַיִּלֶךְ אַבְרָם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הֵא תַזִּי, דְּהָא לָא פְתִיב וַיֵּצֵא אַבְרָם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי. אֵלָא וַיִּלֶךְ. כְּמַה דְּאֵת אָמַר לָךְ לָךְ, דְּהָא יִצְיָאָה בְּקַדְמִיתָא עֲבָדוּ דְכִתְיב וַיֵּצְאוּ אֲתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנָעַן, וְהִשְׁתָּא כְּתִיב וַיִּלֶךְ וְלָא פְתִיב וַיֵּצֵא.

בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יי, דְּאֲבִטַח לִיה בְּכִלְהוּ הַבְּטָחוֹת. וַיִּלֶךְ אֲתוּ לֹט, דְּאֵתְחַבֵּר עִמִּיה בְּגִין לְמִילָף מֵעֹבְדוֹי, וְעַם כָּל דָּא לָא אֹלִיף פּוּלֵי הָא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר זַבְּאִין אֲנֹן צְדִיקֵיָא דְאֹלְפֵי אֲרַחוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְמִיתְדָּךְ בְּהוּ וְלְדַחֲלָא מְנִיה מִתְּהוּא יוֹמָא דְדִינָא דְזַמִּין בַּר נָשׁ לְמִיתְבּ דִּינָא וְחוּשְׁפִנָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לו) בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם לְדַעַת כָּל

אֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ הָאֵי קָרָא אוֹקְמוּהָ. אָבֵל

תָּא תַזִּי בְּהֵוּא יוֹמָא דְאַשְׁלִימוּ יוֹמוֹי דְבַר נָשׁ לְאַפְקָא

לשון הקודש

שְׁהַתְחַבֵּר עִמּוּ בְּדִי לְלַמֵּד מִמַּעֲשָׂיו, וְעַם כָּל זֶה לֹא לְמַד כָּל זֶה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֲשֶׁרֵי הַצְּדִיקִים שְׁלוּמְדִים דְרַבִּי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִי לְלַכְתָּ בְּהֵם וְלִירָא מִמֶּנּוּ מֵאוּתוּ יוֹם הַדִּין שְׁעֲתִיד אָדָם לְתַת דִּין וְחֻשְׁבוֹן לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

פְּתַח וְאָמַר, (איוב לו) בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתּוּם לְדַעַת כָּל אֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. הַפְּסוּק הַזֶּה בְּאֵרוּהוּ. אָבֵל בַּא רְאֵה, בְּיוֹם הַהוּא

וַיִּלֶךְ אַבְרָם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה'. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בַּא רְאֵה, שְׁחֲרֵי לֹא כְתוּב וַיֵּצֵא אַבְרָם בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה', אֵלָא וַיִּלֶךְ, כְּמוּ שְׁנַאמַר לָךְ לָךְ, שְׁחֲרֵי בְּרַאשׁוֹנָה עָשׂוּ יִצְיָאָה, שְׁכַתוּב וַיֵּצְאוּ אֲתָם מֵאוּר כַּשְׁדִּים לְלַכְתָּ אַרְצָה כְּנָעַן. וְעַכְשָׁו כְּתוּב וַיִּלֶךְ, וְלֹא כְתוּב וַיֵּצֵא. בְּאֶשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו ה' - שְׁהַבְטִיחַ לוֹ אֵת כָּל הַהֲבִטָּחוֹת. וַיִּלֶךְ אֲתוּ לֹט -

מֵעֲלָמָא, הָהוּא יוֹמָא דְגוּפָא אֲתִבֵּר וְנִפְשָׁא בְּעֵיָא
 לְאֲתִפְרָשָׁא מִנִּיה, כִּדִּין אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְבַר נָשׁ לְמַחְמֵי
 מַה דְּלֹא הָוָה לֵיה רְשׁוֹ לְמַחְמֵי בּוֹמְנָא דְגוּפָא שְׁלֵטָא
 וְקֹאִים עַל בְּרִייתָ.

וּבְדִין קְיָיְמֵי עֲלִיה תִּלְת שְׁלִיחִין וְחֲשָׁבֵי יוֹמוֹי וְחוּבוֹי וְכָל
 מַה דְּעֵבֵד בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְהוּא אוֹדֵי עַל כֹּלָּא
 בְּפוּמִיה, וּלְבַתֵּר הוּא חָתִים עֲלִיה בִּידֵיה, הָדָא הוּא
 דְכִתִּיב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם, וּבִידֵיה כְּלָחוּ חֲתִימִין לְמִדְּוִן
 לֵיה (בְּהוּא ד"א בְּהָאֵי) עֲלָמָא עַל קַדְמָאֵי וְעַל בִּתְרָאֵי עַל חֲדָתֵי
 וְעַל עֲתִיקֵי לָא אֲתִנְשֵׁי חַד מִנֵּיהוּ, הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. וְכָל אֲנוּן עוֹבְדִין דְּעֵבֵד בְּהָאֵי
 עֲלָמָא בְּגוּפָא וְרוּחָא הָכֵי נְמֵי יְהִיב חוֹשְׁבְנָא בְּגוּפָא וְרוּחָא
 עַד לָא יִפּוּק מֵעֲלָמָא.

לשון הקודש

שְׁכַתוּב בְּיַד כָּל אָדָם יַחְתוּם. וּבִידוֹ כְּלָם
 חֲתוּמִים לְדוּן אוֹתוֹ וּבְאוֹתוֹ דִּיא בְּהוּא הָעוֹלָם
 עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, עַל
 חֲדָשִׁים וְעַל יִשְׁנִים, לֹא נִשְׁכַּח אַחַד מֵהֶם.
 זֶהוּ שְׁכַתוּב לְדַעַת כָּל אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂהוּ. וְכָל
 אוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעֵשָׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּגוּף
 וְרוּחַ, כִּדְ גַם נוֹתֵן חֲשָׁבוֹן בְּגוּף וְרוּחַ
 בְּטָרְסָם וְצֵא מִן הָעוֹלָם

שְׁנַשְׁלָמִים יְמֵי הָאִישׁ לְצֵאת מִן הָעוֹלָם,
 הַיּוֹם הַהוּא שְׁהַגּוּף נִשְׁבֵּר וְהַנֶּפֶשׁ רוּעָה
 לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ, אִזּוּ נִתְּנָת רְשׁוּת לְאָדָם
 לְרֵאוֹת מַה שְׁלֹא הִיְתָה לוֹ רְשׁוּת לְרֵאוֹת
 בְּזִמְנֵי שְׁהַגּוּף שְׁלֵט וְעִמֵּד עַל בְּרִיו.

וְאִזּוּ עוֹמְדִים עָלָיו שְׁלֵשָׁה שְׁלִיחִים
 וּמַחְשָׁבִים יְמֵיו וְחֲטָאֵיו וְכָל מַה שְׁעֵשָׂה
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּא מוֹדָה עַל הַכֹּל בְּפִיו,
 וְאַחַר כִּדְ הוּא חוֹתֵם עָלָיו בְּיַדוֹ. זֶהוּ